

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
**Київський національний університет
театру, кіно і телебачення імені І.К.Карпенка-Карого**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії КНУТКіТ
імені І. К. Карпенка-Карого

Інна КОЧАРЯН
29 квітня 2024 року

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ
для вступників на освітньо-професійну програму**

«Режисура драматичного театру»

Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»
Спеціальність 026 «Сценічне мистецтво»
Вступ на основі НРК6, НРК 7 (освітнього ступеня бакалавра,
освітнього ступеня магістра та освітньо-
кваліфікаційного рівня спеціаліста)

Програма затверджена на засіданні другої
кафедри акторського мистецтва та
режисури драми
(протокол № від березня 2024 р.)
Зав. другої кафедри акторського мистецтва
та режисури драми

 Ю.Висоцький

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	7
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА	9

ВСТУП

Мета вступного випробування (фахового іспиту) – виявлення рівня базових знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними освітньо-професійної програми підготовки «Режисура драматичного театру» за освітнім ступенем «Магістр» зі спеціальності 026 «Сценічне мистецтво» галузі знань 02 «Культура і мистецтво».

Для забезпечення ефективності реалізації завдань освітньої підготовки, що визначені в освітньо-професійній програмі, до вступників ставляться вимоги щодо їх професійних здібностей та підготовленості, у вигляді системи знань, умінь і навичок, до опанування освітньої програми «Режисура драматичного театру» та рівня теоретичних знань і практичних навичок вступників, визначених стандартом вищої освіти для бакалаврського рівня спеціальності 026 «Сценічне мистецтво», яких вони набули під час здобуття освітнього ступеня «Бакалавр» за спеціальністю 026 «Сценічне мистецтво» або за іншою спеціальністю.

Під час фахового іспиту до магістратури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К. Карпенка - Карого, вступник повинен продемонструвати високий рівень теоретичних знань з історії та теорії вітчизняного та світового театру, рівень практичних умінь і навичок щодо професійних функцій режисера, здібностей до художнього мислення, створення та конкретного режисерського бачення образу. Виказати навички професійної роботи за обраною спеціальністю 026 «Сценічне мистецтво», освітньо-професійною програмою «Режисура драматичного театру».

Завданням вступного фахового іспиту є оцінка глибини теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявлення рівня практичних умінь і навичок щодо професійних функцій режисера драматичного театру; визначення здатності застосування набутих знань, умінь і навичок, а саме:

- виконувати професійні функції режисера драматичного театру;
- працювати над створенням сценічних образів (спираючись на отримані знання та творчі пошуки, вимагати від виконавців створення художніх образів у запропонованих обставинах сценічної дії);
- керуватися у творчій діяльності надбаннями майстрів українського та світового театрального мистецтва та використовувати їх зразки при роботі над виставою;
- виховувати естетичний смак (формувати та розвивати світогляд, художній смак);
- використовувати попередньо набуті знання в практичній діяльності;
- планувати та організовувати власну професійну діяльність;
- прогнозувати та передбачати вірогідні наслідки власної професійної діяльності (результати професійної діяльності у найближчому та віддаленому майбутньому).

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ

Програма фахового іспиту охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою одержання освітнього ступеня «Магістр» за освітньо-професійною програмою «Режисура драматичного театру». Фаховий іспит може проводитись в очному та дистанційному форматі відповідно до Правил прийому до Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2024 році.

Оцінювання знань вступників носить комплексний характер та складається з одного фахового іспиту (усно). Іспит складається з двох етапів. Перший етап – теоретичний, передбачає опитування по білетах, а саме відповідь на два питання з теорії та практики режисури, історії світового та вітчизняного театру. Відповідаючи на питання вступник повинен підкріпити теоретичні положення певними прикладами або проілюструвати теоретичне положення у практичному його втіленні. Другий етап – практичний, передбачає, що вступник повинен розробити постановочний план за вибраним вступником драматичним твором. Таким чином, вступне випробування органічно поєднує теоретичні і практичні питання, що дозволяє виявити знання і уміння вступника використовувати категоріальний апарат, виконувати професійні функції режисера драматичного театру. Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами фахового іспиту за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. Образ вистави.
2. Творчий задум ролі і процес роботи над його втіленням.
3. Основний зміст понять «фабула», «подія», «конфлікт» у режисерській аналітиці.
4. Система К. С. Станіславського.
5. Дієвий аналіз твору.
6. Дійовий аналіз п'єси і ролі.
7. Ритм – неодмінна складова частина вистави.
8. Простір вистави і час вистави. їх зв'язок.
9. Перехід до обсади (розподілення ролей). Принципи.
10. Співвідношення наскрізної дії і надзавдання (вистави, ролі).
11. Задум вистави. Основні елементи.
12. Що таке подія для персонажа під час сценічної дії?
13. Поняття темпу і ритму в акторській творчості.
14. Міра умовності епізоду, ролі, вистави.
15. Конфлікт, види конфлікту.
16. Вчення К. С. Станіславського про надзавдання та наскрізну дію.
17. Темпоритм дії та його значення у процесі монтажу драматичних шматків у епізоді, епізодів та сцен вистави.

18. Робота режисера з технічними цехами.
19. Художній образ в мистецтві. Його складові частини.
20. Аналіз п'єси. Головні елементи аналізу.
21. Композиція вистави.
22. Тренінг і його місце в репетиційному процесі.
23. Світло у виставі. Як Ви розумієте динаміку світла у виставі.
24. Режисерський задум і його втілення.
25. Діючий актор і розмовляючий актор.
26. Вистави Л.Курбаса.
27. Режисерська метафізика та ілюстративність.
28. Режисер і п'єса. Принципи режисерської аналітики.
29. Режисер і актор. Принципи співтворчості.
30. Національне в мистецтві. Проблеми українського національного театру.
31. Взаємодія між режисером та композитором у процесі створення вистави.
32. Взаємодія між режисером та сценографом у процесі створення вистави.
33. Взаємодія між режисером і акторами у процесі створення вистави.
34. Взаємодія між драматургом і режисером у процесі створення вистави.
35. Специфічні особливості театрального мистецтва.
36. Взаємодія між драматургом, режисером, акторами, художником, композитором у процесі створення вистави.
37. Творчість Л. С. Курбаса та його метод.
38. Творчість В. Е. Мейєрхольда та його метод.
39. Творчість В. І. Немировича-Данченка та його метод.
40. Творчість К. С. Станіславського та його метод.
41. Режисерський етюд, основні вимоги до нього.
42. Сценографія у виставі.
43. Особливості епічного театру Б.Брехта.
44. Акторський тренінг, його значення у вихованні майбутнього фахівця.
45. Мізансцена – мова режисера.
46. Дія як основний виразний засіб драматичного мистецтва та її специфіка.
47. О. С. Курбас – режисер-експериментатор.
48. Режисерський етюд, основні вимоги до нього.
49. Особливості режисерської творчості В. Е. Мейєрхольда.
50. Час і простір у виставі. Їх взаємодія.
51. Особливості режисерської творчості Є Вахтангова.
52. Сценічний конфлікт, види конфлікту.
53. Створення режисерської документації.
54. Репетиція як основна форма підготовки вистави. Види репетиції.
55. Сценічна атмосфера та прийоми її створення.

56. Режисерська особистість Г.Юри.
57. Режисерська особистість М.Садовського.
58. Режисерська особистість Е.Гротовського.
59. Режисерська особистість Вс. Мейерхольда.
60. Режисерська особистість Е.Г.Крега.
61. Режисерський постановочний план. Його етапи.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

100-бальна шкала (від 100 до 200 балів)

Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
100-124 балів	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
<p>Відсутність самостійного та критичного мислення, слабка творча складова, низький рівень знань нормативного матеріалу чи взагалі їх відсутність. Вступник хаотично викладає матеріал, важко узагальнює відповідь. Низький рівень культурної та художньої обізнаності. Слабкі комунікативні навички, нечіткість при формуванні особистої думки. Недостатні здібності для оволодіння майбутніми професійними навичками, низький рівень художньо-образного мислення. Вступник незадовільно орієнтується у суспільному житті, не достатньо усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Проявляє слабкий рівень загальних знань та допускає у відповідях істотні неточності. Режисерський постановочний план вступника не розкриває теми, не має чіткої ідеї – заради чого обрано твір, вступник проявив відсутність режисерського</p>	<p>Посередній обсяг базових знань з історії, теорії та практики сценічного мистецтва. Вміння оперувати професійною термінологією в сфері театрального мистецтва, проте допущення ряду неточностей в їх формулюваннях. Посередні комунікативні навички, нечіткість при формуванні особистої думки. Посередній рівень самостійного та критичного мислення, допущення неточностей, невпевненість у відповідях. Задовільно орієнтується у суспільному житті, не достатньо усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Режисерський постановочний план відрізняється розкриттям теми, але не чіткою ідеєю, проявляється банальне мислення. Приблизно, хаотично побудована композиція вистави, приблизне розкриття конфлікту.</p>	<p>Творче, самостійне та критичне мислення, достатній рівень знань нормативного матеріалу. Вступник логічно та послідовно викладає матеріал; проявляє здатність узагальнювати відповідь, демонструє культурну і художню обізнаність, вміння оперувати професійною термінологією в сфері сценічного мистецтва. Достатні комунікативні навички, чіткість при формуванні особистої думки. Демонструє добрі здібності для оволодіння майбутніми професійними навичками, багатство художньообразного мислення. Наводить доречні приклади. Вільно орієнтується у суспільному житті, проявляє себе як соціально активна особистість, професійно орієнтований та точно усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. Не допускає у відповідях істотних неточностей.</p>	<p>Творче, метафоричне, самостійне та критичне мислення, глибина та міцність знань нормативного матеріалу, вміння вільно, логічно та послідовно викладати матеріал, здатність узагальнювати і інтерпретувати відповідь. Вступник продемонстрував професійну, культурну і художню обізнаність. Ґрунтовні знання з історії, теорії та практики сценічного мистецтва. Вміння чітко оперувати професійною термінологією в сфері театру. Уміння конструювати відповідь максимально стисло та змістовно. Чітко виражена власна позиція, що ґрунтується на глибокому осмисленні теоретичної літератури. Високий загальний культурний рівень вступника. Оригінальність та винахідливість власних думок. Вільно орієнтується у суспільному житті, проявляє себе як соціально активна особистість, професійно</p>

<p>мислення, уяви. Конфлікт твору не розкрито, наскрізна дія не побудована, немає зіткнення виконавців у конфлікті. Непереконлива мотивація вибору професії.</p>	<p>Непереконлива мотивація вибору професії.</p>	<p>Режисерський постановочний план вступника цікавий, тема розкрита, знайдено ідею. Розкрито конфлікт твору. Переконлива мотивація вибору професії.</p>	<p>орієнтований точно, усвідомлює зміст майбутньої професійної діяльності. На всі питання відповідає правильно і ґрунтовно. Режисерський постановочний план вступника відрізняється образним, небанальним розкриттям теми, знайденою цікавою ідеєю. Розкрито конфлікт твору, логічно побудована композиція. Переконлива мотивація вибору професії.</p>
--	---	---	--

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Андріанова Н.М. Шляхи розвитку українського театру. К., 1960.
2. Барабан Л.І., Дятчук В.В. Український тлумачний словник театральної лексики / Л.І. Барабан, В.В. Дятчук. К.: СВС, 1999.
3. Бобошко Ю.М. Режисер Лесь Курбас. Київ, 1987.
4. Бобошко Ю.М. Сьогодні українського театру. К.: Знання, 1971.
5. Бокань В., Польовий Х. Історія культури України. К., 2001.
6. Брехт Б. Про мистецтво театру: Збірка / Бертольд Брехт. Київ : Мистецтво, 1977.
7. Брюховецька Л.І. Українські обличчя кіно й театру. Київ, 2012.
8. Василько В. Фрагменти режисури. К.: Мистецтво, 1967.
9. Воропай О. Звичаї нашого народу. К., 1991.
10. Гайдабура В. Театр розвіяний по світу. Київ : Видавничий дім Києво-Могилянської академії, 2013.
11. Головіна Е.С. Історія костюма, зачіски та матеріальної культури. Київ : КНУКіМ, 2012.
12. Гротовський С. До бідного театру / Український театр. К., 1993. №3.
13. Гурджиев Г.И. Беседи с учениками . К.: Преса України, 1992.
14. Довбищенко В.С. Театр. К.: Мистецтво, 1981.
15. Донченко Н.П. Майстри сцени про творчість режисера і актора. Київ : КНУКіМ, 2002.
16. Донченко Н.П. Режисура та акторська майстерність. Київ, 2006.
17. Коломієць Р. Франківці. К., 1995.
18. Коломієць Р.Г. Театр Саксаганського і Карпенка-Карого. К.: Мистецтво, 1984.
19. Корифеї українського театру: Зб. статей . К., 1982.
20. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. К.: Мистецтво, 1998.
21. Корнієнко Неллі. Український театр у переддень третього тисячоліття. К.: Факт, 2000.
22. Красильникова О. Історія українського театру ХХ сторіччя. К., 1999.
23. Крег Г. Про мистецтво театру. Київ : Мистецтво, 1974.
24. Курбас Л. Березіль. К., 1988.
25. Курбас Л. Молодий театр. К., 1991.
26. Курбас Лесь. Спогади сучасників. К., 1969.
27. Мар'яненко І.О. Сцена, актори, ролі. Київ : Мистецтво, 1964.
28. Масол Л. М., Ничкало С. А., Оніщенко О.І. Художня культура України. К., Вища школа, 2006.
29. Мелешкіна І. Мандрівні зорі в Україні. Сторінки історії єврейського театру. Київ : Дух і Літера, 2019.
30. Митці України. Енциклопедичний довідник. К., 1992.
31. Неллі В. Про режисуру. – К., 1977.

32. Періодичні видання мистецького спрямування: газети «Культура і життя», «Літературна Україна», журнали «Український театр», «Українська культура» та ін.
33. Резникович М. Долгий путь к спектаклю. К., 1979.
34. Резникович М. От репетиции к репетиции. К., 1996.
35. Ремез О. Мізансцена – мова режисера. К., Мистецтво, 1970
36. Саксаганський П. Думки про театр. Київ : Мистецтво, 1955.
37. Сердюк Лесь. Роздуми і нотатки актора. К.: Мистецтво, 1989.
38. Станіславський К. Моє життя в мистецтві. К.,1955.
39. Терещенко М. Театральні горизонти. К.: Мистецтво, 1981.
40. Чарнецький С. Історія українського театру в Галичині. Львів : Літопис, 2014.
41. Чорний С. Український театр і драматургія. Мюнхен НьюЙорк: Видавництво ЗТЗУ,1980.
42. Юра Г. Життя і сцена. К.: Мистецтво, 1965.
43. Юра Г. Режисер у театрі. К., 1967.